

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz Rusije.

24. maja st. st. [Izv. dop.]

Mnogokrat sem imel priliko v svojih dopisih pokazovati, kako sočuvstvo mej Francijo in Rusijo v poslednje čas čedalje bolj raste. Potovanje po Rusiji predsednika francoske „patrijotične lige“, energičnega propovednika „revanche“ proti „Prusiji“ — „Prussien“, kakor je znano, je v Franciji ravno tako porogljivo, kakor v Rusiji „Nemec“ ali „Prusak“ — Pavla Dérouleda, simpatične besede generala Saussiera o Rusiji, srebrna majolka, srebrni čebriček in zlata, staroogerska sablja, katere predmete so ruski domoljubi pošiljali v odgovor na prijateljska čuvstva Dérouleda, Saussiera in Boulangerja v Francijo, vsprejem, katerega se je udostojil ruski polkovnik Puzirevskij nedavno pri svojih francoskih tovariših na vajah dragonskega polka, vse to dokazuje tesno prijateljsko zvezo teh dveh velikih narodov, rusko-slovenskega in francoskega, re govore že o tem, da je vse rusko časopisje, od židovskih „Novostij“ do ultraruskih „Moskovskih Vedomostij“, o strani Francije, o čemer se lahko prepriča vsakdo, iz katerega si bodi lista, ki ga vzame v roko. Ravno tako se francoski časniki polni o zvezi z Rusijo.

Da bi še bolj potrdil to prijateljsko jedinjenje dveh velikih narodov, objavil je bivši posel v Petrogradu, general Le Flô, v „Figaro“ diplomatsko korespondencijo z vojvodo Décazesom, v katerej se stavi na vid vsakemu, naj mu bo ljubo ali ne, kako sta, car Aleksander II. in knez Gorčakov, rešila 1875. l. Francijo od pogroma nemških čet Bismarcka.

Le Flô hoče, kakor govori, dokazati Francozom, da ima car Aleksander II. pravico na večno hvaležnost francoskega naroda.

Slavni general in diplomat, ki živi zdavnaj na svojej graščini in ves svoj čas posvečuje odgoji svojih unukov, stopil je zopet, na stare dni, na javno arena, da bi oddal davek plemenitemu in nepozabljivemu rešitelju Francije, carju Osvoboditelju, ka-

terega spomin je njemu najsvetejša stvar na svetu; on dela to, ker misli, da prinese veliko korist svojemu narodu zlasti v sedanji čas; on želi, da bi se nihče v Franciji ne kolebal glede Rusije, no da bi vsi znali, da ako usoda pošlje na Francijo zopet strah in grozo tevtonskih čet, to Rusija nikdar ne dá uničiti svoje prirodne prijateljice.

Razkritja generala Le Flô so preveč obširna, da bi se dala stisniti celo v dolg dopis; zato se omejim na najvažnejše točke. Iz prostrane diplomatske korespondence francoskega posla k vojvodi Décazesu posnemam, da so se živci kneza Bismarcka začeli razdražati v začetku 1874, vsled pastirskih listov nekaterih francoskih škofov, posebno Nimskega. No uzrok nevrogije Bismarcka, ki ima, kakor znano, vse od železa, posebno srce, bil je drugi namreč brza reorganizacija francoske vojske in vojnega materiala. Velikanska kontribucija je bila takrat že v želodci Tevtonije. V Berlinu so zašumeli, iskali uzroka, naj bi bil, kakršnen hoče, da bi zopet napali razgrabljeno Francijo in zopet prinesli odtod francoska bogatstva, z jedno besedo, da bi strli Francijo tako, da bi se ne popravila prej, nego bi bili vsi Nemci v „reichu“, to je tudi tišči, ki imajo zdaj samo proroke o tem gromadnem bodočem carstvu, proroke à la Schönerer z njega bujnimi burši Dunajskega vseučilišča. Bismarckove živce je posebno strašila pospešnost, hitrost francoskega prerodenja. Tudi takrat je Bismarck mečtal (sanjaril) o septenatu, ali njega mečta se ni uresničila. Aleksander II. je to dobro znal in rekel je poslaniku Le Flô, da kancelar išče povoda spreti se s Francijo, da bi odvrnil pozor od notranjih skrbij in zadev. Kakor je izvestno, je tudi letos Bismarck septenat utemeljeval s tem, da sta Francija in Rusija opasni celokupnosti germanskega cesarstva; Gorčakov pa je poleg tega dajal Francozom tak совет: Vse to je šum, vojne ne bode, a skrbite vi, da boste silni, zelo silni, to je, bodite na straži, kajti kancelar hodi kakor rjoveč lev in išče koga bi požrl. Mej tem je pospelo 1. 1875. Car se je od-

pravljal v Berlin z Gorčakovim, in pred odhodom obetala sta on in Gorčakov, da bosta upotrebila ves svoj upliv, da se obrani mir v Evropi. Car da bode uplival na Viljema, Gorčakov na Bismarcka. Pri tem je car naravnost zjavil poslaničku, da mu on, car, sam pové, ako uvidi, da je nevarnost za Francijo resnoba. „Interesi naših vlad so obči, i ako vam bode kedarkoli grozila resnoba opasnost, vi skoro o tam zveste, in zveste od mene“, rekel je car. . . . Jaz bom v Berlinu uspojiteljni element.“

Kako sta uplivala car in njega kancelar v Berlinu, vidi se iz tega, da se je Bismarck „uspojitil“ in za nekaj časa svoje lačne zobe položil na polico.

Ko je bil potem Le Flô v odpustu, prišel je najintimnejši prijatelj in najbolj goreči agent Bismarcka, Radowitz, v Peterburg s tajno misijo, zondirati, kakor diplomati govore. Petrogradski kabinet na slučaj, ko bi Germanija vrgla se na Francijo. Prinesel je soboj, kakor sv. Nikolaj, celo torbo daril, ki jih je obetal Rusiji, ako mu ona obljubi svoj „laissez faire“. Ti podarki se ve da so bili razne milosti, ki naj bi si jih Rusija vzela v Turčiji. No verolomnost Bismarcka je bila že takrat izvestna; že takrat je Rusija znala, da je to danajsko darilo, in pl. Radowitz se je odpeljal iz Peterburga z dolgim nosom. Razen tega pa sta tudi Bismarck in njega „cesar“ dobila „refus“. Nemška vlada je namreč prosila, da bi car Aleksander II. dal Radowitzu red in bi s tem priznal, da odobruje misijo germanskega diplomata; car pa se je na „odrez odkazal“, dati red poslancu Bismarcka.

Tako je Germanija utaknila meč v nožnico in Francija je bila rešena. Rusija pa si je, pravi Le Flô, pridobila v Franciji pravico na večno hvaležnost in uvažanje, kajti car in njega kancelar storila sta v Berlinu to, kar sta obetala, to je, zvezala sta dolge roke kneza Bismarcka, in pisma, ki jih je pisal poslanik vojvodi Décazesu in Décazes poslaniku, napolnjena so najtoplejšimi besedami

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Imeni Schultze in Müller sta v Berlinu tako navadni, kakor pri nas koprive za plotom ali pa muhe po sv. Vrbanu. Ima jih veliko stotin in nemški statistični urad pri vsej svojej glasovitej natančnosti doslej še točno ni določil njih števila. Znano je, da je dovtipen Berolincec, hoteč v gledališče, a videč, da so vsi prostori že zasedeni, pri uhodu glasno zaklical: „Schultze, bei Sie brennt's!“ na kar so vsi Schultzeji zbežali vsak na svoj dom, ostali pa sami Müllerji, poleg njih pa toliko prostora, da je prav zložno sedel naš junak, z njim pa še vsi drugi, ki so bili toli srečni, da so dobili ustopenice.

Za Berlin sta „Schultze in Müller“ tipični prikazni, jednako važni, kakor „Hasenhaide“, „Brandenburger Thor“ in slavno šetališče „Unter den Linden“. Za Ljubljano pa, kjer ne pomakamo in ne drobimo najnavadnejšega kruha v slabo pivo, kjer ne poznamo ogromne slasti surovih kumar, kjer orehovo perje pod državnega monopola pokroviteljstvom še ni izrinilo finih smodk, pristnega ameriškega tabaka, v Ljubljani, pravim, nemamo nikakega poželjenja do raznih Schultzejev, ker nam že dva Müllerja skoro presedata.

Jeden teh dveh Müllerjev je po svoji obrti fotograf in njegovo ime zaslulo je še le tedaj, ko

je fotografiral onesnaženi Zelenčev spomenik ter tako dejanski hotel pokazati svojo brezmejno zahvalo za slovensko gostoljubnost. Drugi Müller pa se je že parkrat prelevil, prebil že toliko metamorfoz, kakor starodavni Protej. Bil je nekdanj „in quei tempi passati“, urednik uradnemu glasilu, danes pa je v skrajni opoziciji. Včeraj je z navdušenjem godel „das deutsche Lied“, danes pa ti, če ne z navdušenjem, pa vsaj za plačo, zasvira „Na preji!“ Včeraj na pr. bil je „Pri lipi“ tako tevtonsko hud, da ga nesi mogel drugače ukrotiti, nego da si natakariči velel: „Bringen Sie dem Herrn ein Sodawasser!“; danes pa pride k tebi, narodnjaku, da mu izročiš inserat ali kako naročnino in tako nakloniš par odstotkov provizije. Sicer priporoča tudi hlapce, dekile in strežaje, vmes tudi take à la Diamant pri gospej Gariboldijejev, v svojih prostih urah pa je urednik ustavovernemu glasilu, v katero zalagajo nemškutarski velmožje Dežman, Schaffer in dr. Schrey svojo politično modrost in strast. Popolnem mirne vesti ti piše v svojem „Wochenblattu“, da so Slovenci Zelenčev spomenik „Stück für Stück“ razrušili, da je do tal razdejan, in te svoje nesramne laži niti ne prekliča, saj tudi drugi nemški dopisniki svojih lažij o Zelenčevem spomeniku neso preklicali in jih vender njih nemška vest prav nič ne peče.

Apropos, kar se tiče dopisnikov, dovolite mi par besed. Nedavno ste pisali, da je prof. Linhart dopisnik v „N. fr. Presse“ in v „Tagespost“. On

Vam je poslal po načelu „Si fecisti, nega!“ in na podlagi mnogo trpinčenega §. 19 popravek, da ne dopisuje rečenima listoma. Mogoče, a ne popolnem verjetno, kajti čul sem te dni, da so se nekda Ljubljanski dopisniki v nemške liste razvrstili tako: Profesor Linhart mesto šolskega vrta rajši obdeluje precej lukrativne gredice v „N. fr. Presse“, profesor Samhaber, čegar Pegaz je šepav na vseh štirih nogah in ima vrhu tega še kužno bolezen, poiskal si je za to svoje kljuse potrebnega prostora v „Deutsche Zeitung“, profesor Nedved pa, ki zaradi nervoznosti (?) več počevati ne more, pošilja svoje nervozne duševne otroke v Gradec, ne v najdenišnico, ampak — v „Tagespost“. Prijatelj, ki mi je to pripovedoval, trdil je, da je gotovo tako, da se vsak omenjenih gospodov po pisavi pozna, kakor sraka po perji.

Četrty listek nemške profesorske deteljice, profesor Binder, baje v časopise nič ne pošilja, on je politično inace delaven. V Ljubljani predseduje pri požiganji slovenskih listov, v Celji ima „vžigalne govore“, vsekdar pa se odlikuje po veliki politični delavnosti. Morebiti bode sedaj vendar krotkeji, kajti te dni prišla je „od zgoraj“ naredba, da se srednjih šol profesorji ne smejo mešati v politiko. Jaz bi mislil, da je ta naredba za profesorja Binderja in njegove nemške kolege tudi veljavna, hudomušni ljudje pa ugovarjajo, češ, za nemške profesorje je merodajen le omenjene na-

glede dobrote, poštenosti in miroljubja ruskega carja. Le Flo dobil je nazadnje od carja veliki red „sv. Andreja Pervozvannago“.

V vrsti razkritij, katera čitamo poslednje tedne, imajo gotovo razkritja starega generala, ki je imel srečo govoriti s plemenitim Carjem Osvoboditeljem kot prijatelj, večji pomen in veljavo, nego umazano perilo, katero razobeša Bismarck v svojem glasilu in ki pokazuje njega in njegovega prijatelja grofa Andrassyja v vsej njiju nagoti. Kako je tukaj vse jasno, pošteno, iskreno! Koliko zaslug si je pridobil naš pokojni car, koliko milijonov in milijonov ljudij, celi narodi, cele države imajo prijetno dolžnost, spoštovati njega spomin. On je bil osvoboditelj v pravem zmislu besede in nikoli se njega blago srce ni moglo soglašati s tem, da bi sila bila višja, nego pravica. I francoski narod je dokazal, da ume ceniti dobroto, da zna biti hvaležen. Nemci pa Rusiji ne plačujejo tako. Nemci ne poznajo hvaležnosti. Sicer pa... ne smemo pač od vsakega terjati celo navadnih človeških čustev hvaležnosti in poštenosti. Žive na belem svetu i posamezni ljudje i celi narodi, ki so že po narodi podli. Mi jih znamo!

Krutorogov.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 18. junija.

V **načelnem ministerstvu** se sedaj posebno bavijo zboljšanjem obrtnega šolstva v Galiciji. V Krakovu mislijo osnovati ferijalne kurze za obrtni pouk. Nadalje se vrše pogajanje za državno podporo obrtne šole v Kolomei. Za žensko strokovno šolo v Levovu in za strokovno šolo v Zykopani preskrbela se bodo še potrebna učna sredstva. V Swiatnikih se bodo osnovala nova obrtna šola. Sploh sedanja vlada jako skrbi za obrtno šolstvo. Zeleti bi bilo sami, da bi se bolj ozirala tudi na južne slovanske pokrajine, ne pa samo na severne dežele. Nova obrtna šola v Trstu Slovanom ne bode dosti koristila. Če se pomnoži po vseh deželah številu obrtnih in kmetijskih učilišč, ne bode mladina tako silila v srednje šole, ter je ne bode trebalo od njih odvracati s povišano šolnino. Priznavati se mora, da sedanja vlada za strokovni pouk več stori, kakor prejšnje liberalne vlade.

Nekateri češki politiki se bodo, kakor se kaže, polagoma sprijaznili z mislijo, da se osnuje pri nadsodišču v Pragi oddelek, katerega notranji jezik bi bil izključno nemški. Potem bi mogli tudi postati Nemci sodnijski nadsodniki, če tudi bi ne znali prav nič češki. Ta oddelek bi reševal samo take stvari, ki se tičejo samo nemških strank. Nekaj podobnega je že pri nadsodišču v Inomostu. Z narodnega stališča se osnovi takega oddelka pač ne da dosti ugovarjati, samo, da bi naj se slovanskim jezikom pri nekaterih drugih nadsodiščih dalo več veljave. Pri Graškem nadsodišču naj bi se dovolila slovenščini ista veljava kakor češčini v Pragi. Da se pa štirskim in koroškim Nemcem ne zgodi nikaka krivica, naj se pa osnuje posebni oddelek, kateri bode reševal zadeve samo nemških strank. Pri tem oddelku bodo lahko uradniki, ki znajo samo nemški. — V Prago prišlo je 260 Čehov iz Amerike pozdravit češki Sokol. Na kolodvoru jih je pozdravil Praški župan. Mesto bilo je okrašeno s češkimi in slovanskimi zastavami.

redbe — slovenski tekst, katerega, kakor je bistroumni čitatelj gotovo že pogodil, nikjer ni.

Ugovor ta marsikomu, ki se je še ohranil živo čut za pravico in enakopravnost, morda ne bode po godu, toda, žal, ne morem mu pomagati, siromak pač o ravnopravnosti nema pravega pojma. Zatorej naj čita današnji „Wochenblatt“, v katerem najde notico „Immer nur die Zahl!“ V njej menda Dežman „ex cathedra“ razlaga, da se enakopravnost ne sme ozirati na številke, kajti „die eigentliche Gleichberechtigung ist nur zwischen Gleichwerthigen denkbar“. Tako uči baron Kübeck v Gradcu in tako „žebra“ za njim gospod Dežman, dasiravno jaz močno dvomim, da bi baron Kübeck Dežmana in njegove brate hotel priznavati za „gleichwerthig“ s svojo plemenito osebo.

Dežman torej nam ravnopravnosti ne privošč, ker smo podrejeno pleme, ker je za Nemce veljavna „eigentliche Gleichberechtigung“, za nas pa menda le „uneigentliche“, in bi torej po njegovej volji za nas Slovence glede ravnopravnosti moral veljati citat, ki je rabil Hohenlohu v njegovem deviško nerodnem govoru:

„Che ci sia, cissam lo dice“

„Dove sia, nessim lo sa.“

Hvala Bogu, da Dežmanov glas več daleč ne sega in da se taki nazori šopirijo posebno divno v „Laibacher Wochenblatt-u“, katerega, kakor je Dežman sam rekel, nihče ne bere. (S.)

Predvčeraj začele so se volitve za državni zbor na **Ogerskem**. Da bodo pri tej priložnosti razni poboji, je gotovo. V Ivanu blizu Sopronja so že na volilnem shodu jednega ubili. Letos kakor se kaže, je surovost Arpadovcev že nekoliko napredovala. V nekaterih krajih so začeli svojim političnim nasprotnikom požigati hiše. Kaj takega je pač le na Ogerskem mogoče.

Vnanje države.

Volitve za **srbsko** skupščino bode še le v avgustu ali septembru. Kakor se govori, bode za skupščino kandidoval tudi Garašanin, da bode v zbornici zagovarjal politiko naprednjakega ministerstva Morda si bode še premislil, kajti moral bi marsikaj neprijetnega slišati v skupščini. Po vsej deželi se narod jako veseli, da je šel Garašanin. Prirejajo se banketi, razvetljave in baklade. Keliko razsvetljavo in baklado v Belemgradu je pa policija prepovedala, da se ne pripete kaki neredi. — Pokzalo se je, da smo prav imeli, ko smo trdili, da pritožba srbske vlade v Carigradu zaradi izgrediv na meji ne bode nič koristila. Pri Dobrinovci je 400 Arnavtov zopet napalo mejno stražo in dve osobi ubilo. Potem se je unel hud boj. Stražniki so roparje nazaj zavrnil in jim vzeli zastave. Mnogo Arnavtov je mrtvih in ranjenih. Ristić je zaradi tega napada že poslal energično noto v Carigrad.

Nemški listi se jako veselijo, da se **Rusija** zopet bolj prijazno kaže Nemčiji. Mi vsem tacim vestim, katere širijo nemški listi, ne pripisujemo dosti pomena. Trdijo, da je prememba ministerstva v Franciji carja preverila, da se na Francoze ne more zanašati in je tedaj sklenil zopet bolj približati se Nemčiji. „Pol. Corr.“ piše se iz Peterburga, da se je stališče Giersovo posebno utrdilo. „Moskovskija Vjedomosti“ dobile so oster ukor, ker so objavile nekatere diplomatske tajnosti. Uradnika vnanjega ministerstva Tatiščeva, ki je bil v svojem času tajnik pri veleposlaništvu na Dunaji, so odpustili iz službe, ne da bi bil sam prosil. Objavil je bil v „Moskovskih Vjedomostih“ nekatere stvari, ki so se tikale znanega prepira o predzgodovini bosanske okupacije, brez dovoljenja Giersovega. Bivšemu veleposlaniku v Berlinu, Saburovu ustavili so neko penzijo. Hkratu so mu dali razumeti, da naj pros, da ga odpuste iz službe. Sedaj je namreč senator. Ko ne bi hotel izstopiti iz službe, se mu je namignilo, da se bode strožje proti njemu postopalo, ker je izdal uradniške tajnosti. „Pol. Corr.“ je že več tacihi rac objavila, zategadelj jej tudi sedaj ne verjamemo. — „Tempsu“ se piše iz Peterburga, da je že naprej bilo pričakovati, da bode Rusija ugovarjala turško-angelskemu dogovoru radi Egipta. Že 1882 leta je Giers se izjavil v neke okrožnice, da se egiptsko vprašanje ne sme drugače rešiti, kakor v sporazumljenji evropskih vlastij. Rusija je pa tudi pripravljena proti Angležem povsod odločno braniti svoje pravice. V afganskem vprašanju lahko dela Rusija Angliji velike težave. Porabi pa tudi lahko svojo strateško pozicijo v Armeniji. Iz Karsa se lahko obrne proti Evfratu, ko bi Angleži hoteli v orijentu Rusiji škodovati in rušiti ravnotežje.

Italijani v Massau opazovali so poslednje dni po abisinskih gorah velike požare. Ne ve se, če Abisinci morda požigajo grmovje v kake kmetijske namene ali pa se to godi iz vojnih ozirov. Morda požigajo pašnike, da prisilijo pastirske rodove umakniti se bolj v sredo dežele, da se ne bodo mogli družiti z Italijani, ko bi prišlo do vojne.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P.—ski.)

(Dolge.)

Jednoindvajseto poglavje.

Obdala se je

S pogumnostjo, vero in blago stanovitnostjo,

Te so nje naprtnik.

„No, mislim, povedala sem ti vse, kar koli je bilo znamenitega in kar je vredno povedati. Bilo je prelepo! Za vse na svetu ne hotela bi, da bi se ne bila udeležila.“ Tako je vsklikala nesramna Ludvika. Izpozabivši nesestersko vedenje, je po stari navadi Mabeli kaj prisiljeno in s čeznavadnim manjnjem z glavo pripovedovala vse podrobnosti svatovščine, katere so se jej najzanimivejše dozdevale. To podrobnosti so večinoma obsegale razne poklone, katere je Ludvika pri tej priliki sprejela, razno pozornost, ki jo je na mnogih krajih izbujala, občudovanje in zavist, katero je nje ženski plaščček izbujal in čudoviti način, po katerem je Francika širokoglavka pajčolan nosila in kako se je pri svatovščini vedla. Pri tem je lahko misliti, da se je Mabel le malo časa za stvar zanimala, sosebno, ko je Ludvika naznanila, da ima sestrin sto in sto izrazov milovanja od mnogobrojnih znancev poročati, da se jih pa z najmanjšo besedo več ne spominja ter jej vsaj ne more natančno povedati, kdo je po

Dopisi.

Iz Ljubnega na gorenjem Štajerskem 15. junija [Izv. dop.] Na kratko Vam poročam o tukajšnjih Slovencih in njih razmerah. Slovencev nas je tukaj veliko število, po mojem računu v premogovih jamah Seegraben-Münzenberg-Tollinggraben in v fužini Donawitz do 600 moških delavcev. Ker so večinoma oženjeni in imajo otroke, se ne bodem veliko motil, da je vseh trikrat toliko. Samo za šolo ugodnih otrok je do 400. Obiskujejo 4 učilnice: 1. Judendorfer-Seegraben, 1 kilometer od mesta, 2. v mestu Ljubnem, 3. Donawitz, 2 kilometra od mesta, in 4. Tolinggraben 4 kilometre od mesta. V Judendorfu je okoli 400 otrok upisanih v šolo, blizu polovica jih je slovenske narodnosti. Drugi slovenski otroci so po drugih šolah raztreseni, naj več jih je v Donawitz. Da se poučuje samo nemški, Vam je gotovo znano, saj slovenski delavec še ni toli probujen, da bi za svojo deco zahteval slovenskega pouka in mu je čisto vse jednako, v katerem jeziku se otroci poučujejo. Toliko rodoljuba je pa vendar še skoro vsak, da svoje slovenske narodnosti ne zataji, nekateri še celo doma otroke slovenski uči s tem, da ž njimi samo slovenski govorijo. A to je nekda tudi pregreha in baš to potisnilo mi je pero v roko.

Že večkrat sem čul, da učitelji v Judendorfu otrokom zapovedujejo, da morajo doma s stariši samo nemški govoriti, da se v šoli ne bodo motili. Jaz skoro nesem mogel verjeti, zakaj da bi slovenski oče svoje dece slovenski učiti ne smel, saj imajo njegovi otroci domovinsko pravico le oudi, kjer je oče doma in še dobro jim utedne boditi znanje slovenščine. A izpraševal sem več otrok in prepričan sem se, da je omenjena prepoved istinita. Taka prepoved mora vendar vsacega poštenega človeka v srce boleti in jaz mislim, da nihče nema pravice, da bi zaukazoval, kako naj stariši s svojimi otroci govorijo. Tukaj se vidi poštenost nemških kulturonošcev. Da bi se Nemcem kaj jednacega prigodilo, bil bi jok in škripanje z zobmi po vsem Izraelu. Toda njim se kaj takega ne treba bati, kjer jih je le kopica kje na Slovenskem, že mora vsa šola nemška biti. Nam pa toliko ne privoščijo, da bi s svojimi otroci se slovenski pogovarjali.

Sprožila se je že bila misel, da bi se tukaj ustanovila šola, v katerej bi se slovenskih starišev otroci poleg nemškega tudi slovenski učili, a ta misel zadela je v pravo sršenovo gnezdo. Naši Nemci so temu silno nasprotni, češ, da to nikakor ne gre, da bi se za nemške denarje na nemških tleh vzdrževala slovenska šola, zlasti zaradi tega ne, ker so tukajšnji Slovenci skoro sami delavci, ki so danes tukaj, jutri tam. Ne umejem, zakaj se nam ne meri z jednako mero? Če je kje na Slovenskem le peščica Nemcev in akoravno je dotična šola tako uravnana, da se otroci obeh narodnostij lahko obeh jezikov priučijo, si Nemci zahtevajo izključno nemške šole in občina mora njih želji ustreči, sicer jej dojde ukaz z višjega mesta. (Glej Ljubljana.) Mi

njej vpraševal, kdo ne. „A za milost božjo! saj nisem došla sem, da bi o svatovščini govorila,“ zaklicala je Ludvika. „Toliko utrjena kot sem, in toliko misliti kot imam, moram se še ongaviti s to zoperno Lidijo! Misli si, da mi je pred malo minutami naznanila, da ni nameravala ostati v službi pri meni, ko je bil zadnji mesec minul, in da je mislila, da sem poskrbela za drugo deklico, ki bi me na potovanji spremljala.“

„Ali ti ni bila odpovedala?“ vprašala je Mabel vsa začudena.

„O, da; pravi, da mi je večkrat rekla, da ne more toli daleč stran; verujem tudi, da mi je to rekla, a jaz tega nikdar nisem verovala. Posli preté vedno na ta način, da se imenitne delajo. Pravi, sestra jej močno boleha, mati jo trebuje itd.“

„To je popolnem res,“ odvrnila je Mabel resnobno. „Roza pač ne bode več dolgo živela. Jaz se ne čudim, da je Lidija neče zapustiti.“

„Roza!“ vskliknila je Ludvika zaničljivo. „Ti izgovarjaš nje ime toli zaupno, kot bi ti bila dobra znanka! Slišala sem, da si jo včeraj peljala na sprehod. Moja dečka še neprestano kramljata na tem. Razumeti ne morem, kako moreš kaj toli smešnega početi.“

Mabel je molčala. Izkušnja jo je učila, da je brezuspešno prepirati se z Ludviko.

„Otrok,“ pristavila je Ludvika z razdraženim glasom, kot bi jej bila Roza nalašč kaj žalega sto-

smo pohlevnejši, mi bi bili zadovoljni, ko bi se nam postreglo z slovensko nemško šolo.

Ugovor, da je delavec danes tukaj, jutri tam, tudi ni umesten. Ako se nekateri res menjavajo, to nič ne dá, eden gre, drugi pride in to pojde tako dalje, dokler bo v fužini in rudnikih kaj dela. Kadar se pa fužina ustavi in premoga v Seegraben-Münzenbergu zmanjka, tedaj se bodo pa tudi šole v Seegraben-Münzenbergu zaprle, ker ne bode več učencev, kajti v te šole zahajajo skoro sami delavski otroci. S.

Iz Leskovca pri Krškem 16. junija. (Nova pošta.) Ravno kar čujemo, da se nam v Leskovci ustanovi pošta. Vprašanje pa nastane, jeli pri nas c. kr. pošta res neobhodno potrebna in koristna? Mi Leskovčani pravimo, da ne in to iz spodaj navedenih vzrokov.

Vas Leskovec oddaljena je od Krškega mesta do 20 minut, — reci: dvajset minut, ter šteje do 120, večinoma siromašnih hiš. Največ pisem dohaja na tukajšnje duhovščino, učitelstvo ter čvetero kupčevalcev, sicer je pa poštni promet jako reven, kajti prebivalstvo velike naše župnije je radi pomankanja šol večinoma branja in pisanja nevede. Pošto donal nam je do sedaj vsaki dan zanesljiv pot, katerega si sami vzdržujemo; — isti pa nam ne donal samo korespondencij temveč, posebno v poletnem času, tudi mnogovrstnih drugih rečij, kakor meso, kruh, razno blago iz prodajalnic, zdravila iz lekarne, itd. Razen tega opravlja razne privatne posle, recimo pri davkarskem ali županijskem uradu in to prav redno in brez posebnih stroškov. Vse to pa preneha z ustanovo pošte, katera bode služila jedino le svojemu namenu, nam pa napravila mnogo nepotrebnih stroškov in potov. — Iz navedenih vzrokov obrnila se je ogromna večina tukajšnjih posestnikov do sl. c. kr. poštne direkcije radi neustanovitve pošte, a zaman; — prosili smo pri vis. kupčijskem ministerstvu, a menda tudi zaman, kajti ravno kar čujemo, da bode pošta vzlic temu ustanovljena. Je li bode ista vis. c. kr. erarju velike koristi, je jako dvomljivo, kajti večina prebivalstva hoče iz zgoraj navedenih vzrokov še nadalje svojega pota vzdrževati. Sploh se nam čudno zdi, da se nam pošta usiljuje jednemu človeku na ljubo, kateri se je pred dvema letoma tukaj nastanil, ter se oženil z neko poštno ekspeditorico, katero mu je obesil znani bližnji poštar, češ: „bogata bode,“ kar se pa ni uresničilo in zatorej bi ga rad odškodoval s pridobitvijo nove, a nam popolnoma nepotrebne pošte; — še bolj čudno pa se nam dozdeva, da se nam v takem obližju usiljuje pošta, mej tem ko druge, oddaljene občine, kakeršnih je mnogo na Kranjskem, zaman prosijo zanje. Če se poštarska služba v resnici razpiše, prosili bi slavno c. kr. poštno direkcijo, da bi se ozirala na takega prosilca, ki bi imel izključljivo le s pošto opraviti, in to v prostoru, kakoršen pristojna c. kr. uradu, ne pa v prodajalnici z raznim blagom.*)

*) Dali smo tem vrstam prostora, a ne zlagamo se z njih vsebino, mislimo, da je borba proti poštneurnu neumestna in močno podobna nekdanji borbi proti železnicam. Uredn

Domače stvari.

— (Ravnopravnost.) Piše se nam s Štajerskega: Ljubljanska c. kr. glavna davkarija

rila, „otrok je umiral, odkar je Lidija pri meni. Če hoče res umreti, Lidija ga pač ne bode pri življenju ohranila. In kak razložek je, ali je tu ali pa kje drugje v deželi?“

Mabel se je prestrašila brezsrčnosti sestrine ter je odgovorila: „Ludvika, kaj velik razložek je, menila bi jaz.“

Gospa Leroyeva je postajala zmerom slabejše volje, videvši, kako malo se sestra z njo sklada, ter se je s podvojeno silovitostjo izrazovala. Ona ne veruje na bolezen otroka; to je le hinavstvo. Lidija je najnehvaležniša mej vsemi ljudmi in Mabel je dovolj neumna, da se dá beraški tej sleparski rodovini za nos voditi. Nikakor ne razume, kako malo mara za dečka, katera, kot pravi, toli ljubi. Uboga otroka sta vajena Lidije; kako bi jima se dopadalo zapustiti dom in vrhu tega v družbi s popolno tujo žensko potovati?

Ta razlog zadostoval je Mabeli; le trenotek se ni plemenita gospica obotavljala, ampak precej jej je zaklicala: „Ludvika, vzemi Cecilijo. Meni je ni treba; jaz si lahko brez strežnice pomagam. Cecilija je kaj dobra deklica ter pozna dečka.“

(Dalje pri.)

še ni ravno daleč dospela glede ravnopravnosti. Uložil je tukaj nek odvetnik dve slovenski ulogi, pa je dobil v svoje veliko začudenje nemško rešitev. Videti je, da se narodni krogi v Ljubljani posebno živo ne morejo potegovati za pravice slovenskega jezika, ker še neso potom pritožb spravili te glavne davkarije tako daleč, da bi vedela, da že dostojnost zahteva, da se v tistem jeziku odgovarja, v katerem se vpraša.

— (Štiridesetletnico) svojega službovanja praznuje ta mesec gosp. V. Jevnikar, predsednik okrožnemu sodišču v Rudolfovem.

— (Zastava) pevskega društva „Slavec“ je že dogotovljena in se bode prihodnji teden razstavila.

— (Na Trsat) odpeljal je danes poseben vlak do 400 romarjev, katerim se na raznih postajah še drugi pridružijo.

— (Za Erjavčev spomenik in ustanovo) nabranih je po zadnjem izkazu v „Soči“ 2533 gld 48 kr.

— (Prememba v posesti.) Hišo „Slovenske Matice“ na Bregu št. 8, kupil je g. odvetnik dr. Ivan Tavčar.

— (Sokola izlet) napovedan na 19. t. m. v Litijo in Šmartin, preloži se je na poznejši čas, vsled nesreč ki so se dogodile v Šmartinu. Udeležil se pa bode Sokol na prijazno vabilo slav. pisateljskega društva dne 3. julija t. l. pri odkritji spominske plošče na rojstnem domu dr. Lovro Tomana v Kamnigori. Koliko da je storil prerano umrli odlični narodnjak za probujo naroda kot pesnik in vstrajni zagovornik naših pravic, znano je vsakemu, in častiti spomin toli zaslužnega moža mora biti hvaležna dolžnost vseh pravih rodoljubov. Sokol, ki radostno sodeluje povsod, kjer se proslavljajo zasluge za narod zaslužnih mož, izkazati se hoče i pri tej priliki kot vreden član v krogu narodnih društev. Vspored objavi se o pravem času, vožnja do Podnarta stane tja in nazaj 1 gld. 30 kr. iz Podnarta do Kamnegorice bodo na razpolaganje vozovi.

— (Iz Celja) se nam poroča: Upravno sodišče je pri obravnavi dne 17. junija zaradi pomankljivega obravnavanja pri okrajnem glavarstvu v Celji vsled pritožbe gospe pl. Berks ovrlo odlok namestništva v Gradci, s katerim so se Celjski hišni posestniki mej veleposestnike upisali. Definitivno torej to načelno vprašanje še vedno ni rešeno.

— („Nemška“ poštenost.) Piše se nam iz Kozjega: Tukajšnji glavni kričar in steber nemškutarstva v Kozjanskem, mlinar Suppanz, ki je bil tudi ravnatelj v okrajnej hranilnici, poveril je, kolikor se je na prvi hip našlo, pri hranilnici 5500 gld. Ko so mu prišli na sled, je pa popihal, ter ga sedaj iščejo. Morda ne bo ravno predaleč ušel. Mož je bil silen „Nemec“, neizmerno surov, ter je vse imel v strahu, da so mu plesali po njegovi „nemški“ piščalki. Nekdaj, ko so Celjski porotniki g. kanonika dr. Gregorca obsodili v tiskovnej pravdi, bil jim je Suppanz načelnik. Ob zadnje volitvi je, kakor se čuje, kar denar trosil in s stotaki okolu metal, da je spravil 14 glasov za dr. Foreggerja. Svojega denarja gotovo ni dal, ker je bil v vednih denarnih stiskah. — To je zopet eden naših „nemških poštenjakov“, ki so že dali tako lep broj goljufov in drugih zločincev. No, naši nemško-liberalci imajo še mnogo enakih poštenjakov v svoji sredi, ki so samo vsled „sreče“ državnemu pravdniku še ušli. In taka stranka pravi, da zastopa nemško kulturo, nemško „poštenje“ itd.

— (Volitve na Hrvatskem.) Včeraj volilo je glavno mesto. Kakor drugače pričakovati ni bilo, zmagala je v vseh treh okrajih takozvana „narodna stranka.“ V I. okraji izvoljen je Daniel Stanković proti dr. M. Derenčinu. Razmerje glasov 338:229. V II. okraji prodir je dr. Štram. Dobil je 383 glasov, bivši župan Nik. Badovinac pa 295. V III. okraji dobil je vladni kandidat Ivan Krpac 167, dr. Anton Starčević 147 glasov. Opozicija broji vsega vkupe 17 poslancev, namreč: centrum 2 (Šipuš, Stanković Milan); nezavisna stranka 6 (Bučar, dr. Brlić, Bahovac, dr. Marković, T. Ožegović, dr. Vrbanić); stranka prava 8 (dr. Banjavčić, Erazem Barčič, Folnegović, M. Lončarevič, Pisičič, baron Rukavina, Turkalj, Valušnič dr. A. Starčević). Izven strank sta izvoljena dr. Frank in grof L. Pejačević. — Z raznih volišč poroča se o silnem terorizmu. V Djakovem so na volišči prijeli 7 opozicijskih volilcev in jih zaprli, ker so bili šli

okolu kordona. Razen teh zaprli so še drugih 16 opozicijskih volilcev, da neso mogli k volitvi. Le tako je bilo mogoče, da je s 125 proti 121 glasom zmagal Mirko Hrvat, ki je sam za-se glasoval. — Dr. Emil Amruš, kandidat zedinjene opozicije v okraji Vrpolje, je že nekaj dni v Djakovem interniran in ne sme iz mesta, da bi ne prišel s svojimi volilci v dotiko.

— (Nezgode.) Zadušil se je preteklo noč nek delavec v Trčkovni hiši na Žabjeku. — Na Karlovski cesti je včeraj popoldne nepazen voznik nekega otroka povozil. Otroka, ki je smrtno ranjen prenesli so v bolnico, voznika pa bode zadela zasluzena kazen.

— (Iz Zagreba) dne 17. t. m.: Današnje volitve od strani opozicije jako mirne, „narodna stranka pa je napela vse sile, da je zmagala. Pobrila je vse fijakarje, ki so neprenehoma drdrali in volilce s silo in žuganjem na volišče tirali. Ob 2. uri popoldne so žandarmi na Jelačičevem trgu občinstvo, ki je za Starčevića in Badovinca sklicalo, razgnali, dva vseučilišnika zaprli. Na vseučilišči demonstracija proti Egersdorferju in dr. Spevcu. Pravijo, da se je ban zarotil, da bode vse vodje opozicije na več let zatvoril. Za volitev bili so blizu volišč v državnih poslopih skrite 3 kompanije vojakov „in strengster Bereitschaft.“ Grof Ivan Drašković in dvorni svetnik Badovinac pojmeta k cesarju. — Za danes zvečer pričakujejo se demonstracije, vojaštvo konsignirano.

— (Vabilo k občnemu zboru Šentjakobsko-Trnovske podružnice sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) v nedeljo dne 26. junija t. l. ob 6. uri popoldne na „Virantovem vrtu“. Vspored. 1. Nagovor prvomestnikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Uplačanje in vsprejem novih udov. 4. Poročilo blagajnikovo. 5. Volitev dveh pregledovalcev računov. 6. Volitev načelnštva. 7. Volitev zastopnikov k veliki skupščini. 8. Slučajni nasveti. Zborovanju sledi prosta zabava, pri kateri iz prijaznosti sodeluje pevsko društvo „Slavec“. Vsi člani podružnice Šentjakobsko-Trnovske kakor tudi prijatelji slovenskega šolstva so uljudno povabljeni. — (V slučajni neugodnega vremena zboruje se v gostilnični sobi.)

Načelnštvo šentjakobsko-trnovske podružnice.

— (Odbor „Čitalnice Postojinske“) razposilja nastopno vabilo: V prvi polovici meseca avgusta počasté naši bratje Čehi s svojim prihodom Postojino. Naravno ie, da jih ona kolikor mogoče slovesno vsprejme ter z njo, kot svojim središčem, Notranjska. V to vabi podpisani odbor najuljudnejše vse p. n. gg. rodoljube Notranjske k občnemu zboru v nedeljo dne 26. junija ob 4. popoldne v prostore gosp. nadžupana M. Vičiča v Postojini, da se o vsprejemu vsestransko posvetujejo ter volijo v to svrhu odbor.

— (Iz Trsta) dne 17. junija: Danes zjutraj odpeljala se je za poskušnjo prva lokomotiva po Hrpeljski železnici.

— (V Velicah Poljanah pri Ribnici) napravili so si, kakor čitamo v „Dolenjskih Novicah“, jako lep vodovod. 800 metrov na dolgo položili so železne cevi, v sredi vasi imajo dve napajališči za živino, zraven pa velik vodnjak, 5 metrov globok in 8 metrov širok, kot „reservoir,“ ko bi nastal kak ogenj. Vodovod začeli so delati dne 1. marca, dodelali ga pa dne 1. junija. Vsak dan je delalo 25—35 delavcev. Glavna zasluga za ta vodovod, ki je prava dobrota za vso vas, gre županu g. Fr. Andolšku, ki je prostor za vodnjak, lepo sadno zemljišče, dal brezplačno in bil izredno skrben in marljiv pri tem delu.

— (Strela je ubila) dne 16. t. m. ob 6. uri popoldne na Brdu pri Lukovici delavko Rezo s Tuhinjskega, ki se je pred dežjem zatekla pod daleč na okolu znano, poleg okrajne ceste malo pod kostanjevim drevoredom stoječo sedemvršno smreko. Bila je takoj mrtva. Vrhu temena se ji pozna mala luknica. Njeno tovaršico „Šepiljo Mico,“ ki je stala na drugi strani debla, vrgel je puh daleč proč, pa kmalu je prišla k zavesti in dode baje okrevala.

— (V Bohinji) našli so nad Rudnim poljem, 3 ure hoda od Srednje vasi, veliko jamo z lepimi kapniki.

— (Pri sv. Križi pri Tržiči) bil je dne 12. t. m. okolu 10. ure zvečer krvav boj. Iz bližnje vasi prišli so nekda fantje „na korajžo“ klicat, na kar se je unela prava bitka, kajti dva fanta sta mrtva obležala, ranjenih pa je, kakor je naš poro-

čevalec čul, do petnajst. Žandarmi so že več fantov odgnali v zapor, kjer se bode njih surova bojevitost gotovo ohladila.

— (Za ceste na Goriškem) sprejetih je v državni proračun za leto 1887 33.800 gld. in sicer: za preloženje državne koroške ceste na Ovinku kot tretje odplačilo 15.000 gld.; za preloženje iste ceste mej Plavami in Globnem kot prvo odplačilo 16.800 gld.; v podporo pri grajenju skladosne ceste v Bački dolini proti Podbrdu kot drugo odplačilo 2000 gld. K letu pride klanec pri Ajševici na vrsto.

— (Razpisano) je mesto okrajnega zdravnika v Poreči (X. razreda), odnosno mesto zdravniškega asistenta v Tolminu. Prošnje do 25. t. m. na namestništvo v Trstu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 18. junija. (Dolenja zbornica.) Vsled vladne predloge, da so o vseh, do 17. junija nerešenih dodatkih k irskemu kazenskemu zakonu brez debate glasuje, ostavili so Parnellovci in Gladstonovci zbornico. Potem so se vsi ostali člani irskega zakona brez glasovanja vsprejeli.

Botušan 18. junija. Izmed 800 pogo-relih hiš samo 170 zavarovanih. Škoda veli-kanska, veliko rodbin brez strehe, ves oddelek mesta, kjer so bili trgovci, uničen.

Lecco 18. junija. Pilonova smodnišnica v Castellu zletela v zrak. Pet mrtvih, trije ranjeni.

Razne vesti.

* (V Florenci) so neznani zlodejci hišna vrata avstrijskega konzulata s petrolejem polili in potem zažgali. Le z velikim naporom udušili so ogenj.

* (Zanimiv slučaj.) Parišk list pripove-duje, da je nesrečna komična opera natančno 47 let se rabila. Dne 25. maja 1887 pripetil se je grozni požar, dne 25. maja 1840 pa se je bila otvorila z opereto, ki so jo bili spisali Scribe, Saint-Georges in Auber. Naslov tej opereti je bil: „Za-netta“ ali — „Ne igraj z ognjem!“

* (O potresu v Vjernoji) piše se iz Moskve: Iz Taškenda se javlja, da so do 12. t. m. izpod razvalin 337 človeških trupel izvlekli. Veliko mrtvih je še pod razvalinami. Nad 8000 oseb je teško ranjenih, mej njimi tudi guverner, general Friede, in njegova obitelj. Niti jedna hiša v mestu ni cela ostala, Vjernoje, glavno mesto ruske pokra-jine Semirečinsk, je popolnem uničeno. Kjer je bilo poprej lepo cvetoče mesto, je sedaj ogromen kup razvalin, katere stražita dva oddelka pešcev in 300 kazakov. Na tisoče ljudi in mnogo vojakov razko-pava razvaline ter išče mrtvih in raznega imetka. Potres se ponavlja, a ni tako grozen, kakor potres dne 9. t. m. ob 5. uri zjutraj, ki je porušil mesto Vjernoje in tri do štiri milje oddaljeni mesti Kos-kolen in Pišpek. Na petdeset milj okoli Vjernoja je vse polno več čevljev širokih in več sežnjev globo-kih jam in razpoklin. Ljudstvo bega v groznem strahu sem in tja, več žensk je vsled silnega strahu zblaznelo.

Gospodje pevci

slovenskega delavskega pevskega društva „Slavec“ vabijo se, da blagovolijo v **ponedeljek 20. t. m.** in vse pri-hodnje skušnje za veliko slavnost sv. Cirila in Me-toda **polnoštevilno** se udeleževati.

Odbor.

Zahvala.

Povodom požara na sv. Rešnjega Telesa dan, kateri bi bil brez nagle in izdatne pomoči gotovo ves prijazni Šmartin upepelil, si štejejo vsi pred strahovitim požarom obvarovani posestniki v naj-prijetnejšo dolžnost, da izrekajo najtoplejšo zahvalo vrlim požarnim bramborcem, kateri so z vsem po-gumom, celo z nevarnostjo za lastno življenje ome-jevali grozoviti element, dalje okoličanom, ki so, ča-kajoč popoldanske službe božje, že v prvem hipu na pomoč priskočili, kakor tudi p. n. Litijanom in gosp. baronu Gromackemu za uspešno pomoč z briz-galnicama in sploh vsem, ki so kaj pripomogli k temu, da se je ogenj tako srečno omejil.

V Šmartinu pri Litiji dne 14. junija 1887.

Za Šmartinske vaščane:

Janez Rus, Jož. Jaklič,
podžupan. prvi svetovalec.

Tujci:

17. junija.

Pri **Stenn**: Blümlein iz Pasova. — Odler, Semen, Neuberger, Höller, Juna z Dunaja. — Weidinger iz Linca. — Duschak iz Budimpešte. — Brodjočin iz Zagreba. — Fitzgerald v. iz Grada. — Dr. Burger iz Kočevja. — Dem-

šer iz Mirne peči. — Boštjan iz Radne. — Zenkovich iz Sežane. — Gorjup iz Proseka.

Pri **Waller**: Rimerigher iz Anglije. — Wachendorf, Armuth, Rauš, Kupeček, Schlesinger, Neumaier, Grubut z Dunaja. — Schuhmacher iz Grada. — Lenček iz Sevnice.

Pri **avstrijskem cesarju**: Palli iz Grada. — Pri **bavarskem dvoru**: Heller iz Benedek. — Weiss iz Grada.

Pri **južnem koledvoru**: Reichel iz Novega mesta. — Müller iz Cernomlja.

Umrlj so v Ljubljani:

17. junija: Tomaž Furian, natakarkarjev sin, 1 dan star, Parne ulice št. 11, za slabostjo

18. junija: Josip Jerše, železoličev, 26 let, Rožne ulice št. 39. se je zadušil in bode uradno pregledan. — Marija Perjatelj, delavčeva hči, 16 let, Kravja dolina 22 za jetiko.

V deželnej bolnici:

16. junija: Matija Lužar, kajžar, 50 let, za vodenico v glavi

17. junija: Ignacij Šarabon, gostaç, 52 let, za pse-nom. — Antonija Kušar, mizarjeva žena, 62 let, za srčno vodenico.

Poštna zveza.

Odhod iz Ljubljane.

V **Novo mesto** vsak dan ob 6. uri zjutraj, vsprejema blago in popotnike. Prostora je za pet ljudi.

V **Lukovec** preko Domžal vsak dan ob 7. uri zjutraj.

V **Kočevje** preko Velikih Lašč vsak dan ob 7. uri zjutraj.

V **Kamnik** vsak dan ob 1/5. uri popoldne po letu, ob 3. uri popoldne po zimi.

V **Polhov gradec** in na **Dobrovo** vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 1/5. uri popoldne po letu, ob 2. uri popoldne po zimi.

Na **Is** vsak dan ob 1/5. uri popoldne po letu, ob 3. uri popoldne po zimi.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—61)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Poslano.

Zakonito varovani

elegantni Block-kalendri

z anoncami za širjenje reklam trgovcev in obrtnikov itd, se napravljaj.

Stroški precej nižji,

kakor bi se kako drugače napravili.

Kaj več pove in usreco pošlje na zahtevanje zastoj in franko.

Annoncen-Expedition MORITZ STERN, Wien, Wellzeile 24.

Tržne cene v Ljubljani

dné 18. junija t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Reč,	7.64	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4.55	Jajce, jedno,	2
Oves,	4.22	Mleko, liter,	8
Ajda,	2.92	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	3.90	Telečje	50
Koruza,	4.71	Svinjsko	60
Krompir,	5.20	Koštrunovo	38
Leča,	2.32	Pišanec	60
Grah,	12	Golob	20
Fižol,	13	Seno, 100 kilo	223
Maslo,	11	Slama,	23
Mast,	1	Drva, trda, 4 metr.	620
Špeh frišen,	66	„ mehka, „ „	410
	60		

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
17. junija.	7. zjutraj	735.62 mm.	16.6° C	sl. vzh.	megla	
	2. pop.	737.32 mm.	18.6° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	737.68 mm.	14.8° C	brezv.	d. jas.	

Srednja temperatura 16.7°, za 1.7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 18. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	81.45	81.30
Srebrna renta	82.45	82.60
Zlata renta	112.70	112.85
5% marčna renta	96.95	96.90
Akcije narodne banke	886—	87—
Kreditne akcije	283.70	283.70
London	126.60	126.65
Srebro	—	—
Napol.	10.05	10.04 1/2
C. kr. cekini	5.97	5.97
Nemške marke	62.20	62.22 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	129 gld. 2 1/2
Državne srečke iz l. 1864	100	163
Ogerska zlata renta 4%	101	90
Ogerska papirna renta 5%	88	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	50
Kreditne srečke	100 gld.	176
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	105
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	233	—

Na prodaj je lep

bicycle,

54 visok, firme Bremer, H. D. F. Hillmer & Cooper, ki je stal nov 250 gld. — Več pove upravnništvo „Sloven-skega Naroda“.

(438—3)

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

- 1. zvezek:** Deseti brat. Roman.
- 2. zvezek:** I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljičje in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovence ali črtice iz mo-jega življenja.
- 3. zvezek:** I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrbna Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlóska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
- 4. zvezek:** I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojtnje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
- 5. zvezek:** I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški válpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest. I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Boj se te. Zgodovinska po-vest. — V. Ponarejeni bankovci. Povest iz do-mačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.

Zvezek po 60 kr.,

eleg. vezan po 1 gld.

Pri vnanjih naroči-

lih velja poštnina

za posamični neve-

zani zvezek 5 kr.,

za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naročé skupno najmanj deset iz-vodov.

Prodajajo se v

(79—23)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Kongresni trg,

Gledališka stolba.

Vožni listi za vožnjo po železnici in po morji v

AMERIKO

pri c. kr. konc. Anchor Line, Dunaj, I., Kolowratring 4.

JAN. JAX, Ljubljana.

ZALOGA (230—10)

Bicycles, Tricycles in otročjih velocipedes.

J. ANDĚL-a

novoznajdeni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, ščurke, mole, muhe, mrav-ljince, prešilke, ptične orviše, sploh vse žu-želke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od žuželkine zalege ne ostane nobenega sledu.

Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri

J. ANDĚL-u,

„pri črném psu“

13, Húsová (Dominikánská) ulice 13, v PRAGI.

V Ljubljani pri Albinu Šliharji, trgovcu na Dunajske cesti št. 9.

Zaloge na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po plakatih. (369—)

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kr. Štanič. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjanč.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 25 kr., po pošti 30 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Nov.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mälovrh. — Ml. 8°, 32 pol. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Casnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pol. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešerni, Prešerin ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstvo z grozdom na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinc. Velja 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 15 kr. Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Spedijski bureau za ces. kr. avstrijske državne železnice

Nasproti **JOSIP STRASSER** Nasproti kolodvora. v Inšpruku na Tirolskem kolodvora.

Potovanja posredovanja v vse kraje.

Natančneje izvestja za vse obhode.

Kombinovani in mejnaročni obratni obhodi.

Specijalne uredbe za planinske obhode.

Vožni bileti za Severno in Južno Ameriko, Afriko, Avstralijo itd. itd. (104—18)

Rotterdam } vozijo vsako nedeljo
in } prekrasni parniki od ces. kr.
Amsterdam } avstrijske vlade

koncesijonovane nizozemsko-ameriške
parniške družbe v Novi York.

Iz Inšpruka via Arlberg je najkrajša in najcenejša pot.

Ernest Petrič,

orglarski mojster,

sv. Petra nasip št. 65.

se priporoča precastim gospodom župnikom, oziroma cerkvenim predstojništvom za zgradbo novih

orgelj,

ter prevzame tudi vsako popravo starih; isto tako izvršuje vsa v to stroko spadajoča dela, o poročtvu nizke cene in poštene postrežbe (414—3)

Kuverte s firmo

priporoča po nizkej ceni

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

MARTIN POVERAJ, civilni in vojaški krojač.

Jedina

najnovjša zaloga oblek.

Cela obleka	za gospode	od gld.	8.—
Salonska	„	„	20.—
Pomladanska suknja	„	„	7.50
Hlače	„	„	1.80
Cela obleka za dečke	„	„	1.50

Naroče se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po poštenu ceni.

Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

Zaloga vsakovrstnega sukna.

V Gorici, na Travniku, nasproti vojašnici.

Osemindvajseto poročilo o delovanju družbe za zavarovanje življenja in rent

„ANKER“

za poslovno leto 1886.,

ki se je predložilo rednemu občnemu zboru delničarjev v 13. dan aprila 1887.

Leta 1886. došlo je ponudb za 21 milijonov 570.540 gld. glavnice in se je od teh še pred 31. decembrom 1886. leta 6908 ponudb za gld. 17.847.761-80 realizovalo, dočim se je večina v decembru došlih ponudb za gld. 2.895.460 še le v januarju 1887. leta realizovati mogla. Od ponudene zavarovalne vsote pripada na zavarovanje za doživetje s soudeležbo pri dobičku gld. 8.648.795-24.

Ako odštejemo one pogodbe, ki so zgubile veljavo, ker so zavarovanci umrli ali je potekel čas zavarovanja, oziroma se je izplačala zavarovana vsota pri življenju zavarovanca ali se pa pogodba nazaj kupila, ostalo je v veljavi dne 31. decembra 1886. leta 74.419 pogodb s 154 milijoni 696.378-28 gld. podpisane ali zavarovane glavnice in gld. 47.302-42 rente, tako da se pokaže v razmeri s stanjem 31. decembra prejšnjega leta čistega prirastka gld. 8.091.313-83 glavnice in gld. 6.750-82 rente.

Primerno prirastku zavarovanj so se leta 1886. povišali tudi dohodki premij in ulog v primeri s prejšnjim letom za goldinarjev 205.832-55, tedaj z gld. 3.572.033-59 na gld. 3.777.866-14.

Dohodki obrestij znašali so gld. 475.379-12 in k njim se morajo prišteti čisti dohodki družbinih biš, ki so znašali gld. 553.447. Če temu še prištejemo doneske obrestij vzajemnih zadrug in zavarovanj za doživetje s soudeležbo pri dobičku z gld. 1.093.290-70, tako da znašajo skupni dohodki obrestij gld. 1.646.737-70.

Od stroškov pride na slučaje smrti in zavarovanja za doživetje in rent, ter za to, da so se nazaj kupile nekatere pogodbe, goldinarjev 1.044.919-29, katerih so morali povrniti protizavarovalci goldinarjev 108.520-75. Razen tega izplačalo se je gld. 3.004.279-92 iz premoženja zadrug, tako da se je skupno izplačalo 1886. leta zavarovancem in zadrugičnim članom gld. 4.049.199-21.

Razmere umrljivosti bile so ravno tako ugodne, kakor lani. Dočim po mortalitetnej tabeli, ki je podlaga našemu proračunju,

bilo je pričakovati 347 smrtnih slučajev z gld. 894.426-19 glavnice, umrlo jih je pa le 326 oseb z gld. 791.076-92 glavnice, in sicer 288 moških z gld. 747.685-59 in 38 ženskih z gld. 43.381-33 glavnice.

Od slučajev smrti spada v kategorijo zavarovanj s soudeležbo pri dobičku 77 oseb z gld. 186.176-94 oziroma po odšteti protiza varovanjih gld. 165.906-94, tedaj za gld. 90.605-12 manj kakor lani.

Pri razdelitvi premoženja onih „zadrug za doživetje“, katerim je čas potekel 1. januarja 1886, pokazalo se je dobička 34-12 odstotkov zavarovalne glavnice, tako da se je izplačalo za gld. 1000 zavarovane glavnice gld. 1341-20.

Kar se tiče tega, kako je društvena glavnica naložena, je omeniti, da se je nepremakljiva lastnina povečala, ker se je ugodno kupila hiša v Budimpešti za gld. 509.751-60.

Če bi tudi z ozirom na povoljne dohodke naših hiš ne bilo treba nič odpisavati od vrednosti, vender se je ravno tako, kakor lani, odpisalo gld. 25.000.

Vrednost vrednostnih papirjev, katere ima družba, se je povečala z gld. 2.533.979-70 na gld. 3.362.864-62, ker se je kupilo več zastavnih pisem in obligacij, dočim imajo zadruga za preživetje vrednostnih papirjev za gld. 16.804.807-70 in zadruga za doživetje za gld. 4.553.391-16 vrednosti.

Premijske rezerve in asekurančni zaklad za zavarovanja proti stalnim premijam ustevisi zavarovanje za doživetje in za slučaj smrti s soudeležitvijo pri dobičku so se povečali z 12 milj. 917.742-40 na gld. 14.323.816-41, tedaj za gld. 1.406.074-01.

Rezultat zavarovanja za slučaj smrti s soudeležbo pri dobičku znaša 25 odstotkov letne premije kot dividenda, katero dobe za to opravičeni te kategorije. (352)

Glavni zastop pri J. Naglas-u v Ljubljani, Turjaški trg št. 7.

Dober postransk zaslužek.

Agenti za zavarovanje za življenje in proti ognju za mesta, trge in večje župnijske kraje vsprejme **dobro in jako priljubljena avstrijska družba**. Pri primerno uspešnem delovanju stalne plače. — Pisarna vprašanja pod „L. N. 1867“ poslati temu listu. (70—41)

Zobozdravnika Paichel-a ušni in zobni preparati.

(Ustnovodna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjenje zob, zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta in odpravijo surdečo sapo.

Posebno utrjujejo otle zobe, ustavljajo krvavenje dlesna, zabranjujejo trohnenje zob in če se stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. Cena steklenici zobovodne esence 1 gl., skatljici zobnega praška 60 kr. (288—21)

Dobiva se v ordinacijskem prostoru pri Hradskega mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje, pri lekarni Svobodi in trgovci Karinger-Ji.

Hiša v Ljubljani

vili podobna, v I. nadstropje, s 5 stanovanji in lepim vrtom, z vrtno lopo proda se za 8000 gold. — Natančnejše pove Fr. Müller-jev anončni bureau. (426—3)

ŽELODČEVA ESENCA lekarnja Piccoli-ja v Ljubljani

katero sem slučajno dobil, ozdravila me je čudovito po triletnem bolehanju na želodci, če tudi sem jo porabil jedva jedno steklenico. Prosim, pošljite mi takoj 12 steklenice te zdravilne esence.

V Mariboru.

G. Hammer,

v delavnici južno-železniške družbe.

Izdelovatelj pošilja jo v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gl. 36 kr. po poštne povzetji. Poštnino trpi p. t. naročniki.

V steklenicah & 10 kr. v Ljubljani samo v lekarni Piccoli, „pri angelji“, Dunajska cesta. V steklenicah & 15 kr. v Novem Mestu v lekarni Rizzoli in v mnogih lekarnah na Štajerskem, Koroškem, Primorskem, Tirolskem, v Trstu, Istri in Dalmaciji. (5—24)

Nepremične plahte za vozove

v različnih velikostih in raznih bažah, dobé se vedno po nizkih cenah pri

R. RANZINGER-JI,

spediterji o. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani, Dunajska cesta št. 15. (401—5)

Na prodaj je

hiša,

priljubljena za prodajalnice, gostilnice ali kako obrtni. Proda se prostovoljno za 2.500 gl.

Hiša ima 7 sob, klet za vino in kuhinjo, zraven je pa še hlev, 4 štanti kozolca, njiva, gozd, 2 vrta za salato in cvetlice.

Hiša je ob Dunajski cesti v Krašni št. 22, šest ur od Ljubljane, blizu Lukovice na Kranjskem. — Kaj več pove podpisani lastnik ravno tam. (443—1)

Pavel Ferlic.

BRATA EBERL

prodajata najboljša in najcenejša

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v

njihino stroko spadajoče blago. (87—100)

LJUBLJANA. Za Franciskansko cerkevijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. LJUBLJANA.

Rogačka kislina.

Stajerski deželni zdravilni zavod.

Južno železniška postaja: Poljčane.

Glasovite kisline z glavberjevo soljo, jeklene kopeli, zdravilnica z mrzlo vodo, ozdravljenje z mlekom in siratko. — Glavno označenje bolezni prebavljivih organov.

Ugodno bivališče.

Saisona od maja do oktobra.

Prospekti in naročbe za stanovanja na ravnatelstvo. (163—7)

M. SKRABEC,

stavbeni in galanterijski klepar.

Prodajalnica: v Šelenburgovih ulicah št. 1.

Delavnica: v Gradišči št. 2,

zahvaljuje se svojim p. n. kupovalcem in naročnikom za dosedaj skazano zaupanje ter se priporoča za vsa v njegovo stroko spadajoča stavbena dela v mestu in na deželi: kakor za kritje zvonikov in streh itd., strešnih žlebov, dežnico s streh odvajajočih cevij iz vseh se nahajajočih kovin ter njih prevlečenje z barvo, vse te stvari dela nove in tudi popravlja ceneje kakor vsako drugo. Za dober material in dobro delo se jamči.

V mojej prodajalnici imam vedno veliko zalogo lakiranega in svetlega hišnega in kuhinjskega orodja, najsolidnejše narejenega, ravno tako tudi otročje in banje sedivnice, kopele banje in kopelni stoli z grejalom.

Zaloga in postavljanje vodnih „closets“. (400—3)

Naročbe in poprave se najboljše, najhitreje in najcenejše izvrše.

FERD. BILINA & KASCH

v Ljubljani, Židovske ulice,

priporoča svojo veliko zalogo

nepremočljivega ameriškega Celluloid-perila

najboljše baže po jako znižani ceni, in sicer:

stoječe in zavijane krogeljce za gospode,

manšete za gospode,

predsrajce za gospode,

vojaške ovratnike,

duhovniške ovratnike s kollerom.

Tudi priporočamo za rabo pri univerzalnem Celluloid-perilu, da se bolje ohranijo gumbne luknje, naše ovratniške, manšetne in prsne gumbe in nalašč za to prirejeno milo.

Najnovejši ovratniki in manšeti iz sifona so vedno v zalogi po najnižji ceni. — Kdor jih vzame po dvanajst vkupe, dobi rabat.

Za poletno sezono.

Velika izbor najnovejših rokovic za gospode, dame in otroke iz svile in sukanca, različne dolgosti in barve, da so iz dobrega blaga in dobro urezane, se jamči. Vse najceneje.

Najnovejše kravate za gospode od 10 kr. do 1 gl. 50 kr. so vedno v zalogi. (413—3)

Vsakovrstne stroje za obdelovanje lesa

za žage, tesarije, stavbene mizarije in mizarije za hišno opravo, za tovarne, ki izdelujejo parkete, klince, sode, vozove, zaboje in stole; stroje, ki se gonijo specialno z roko ali nogo: ploščate in krožne žage (Band- und Kreissäge), stroje za žlebanje in dolbenje (Fräs- und Stemm-Maschinen) prodaja kot specialiteto (722—19)

G. Tönnies-ova tovarna za stroje v Ljubljani.

Nadalje se še priporoča za popolne zgradbe tovarn, izdelovanje transmisij s kolesi za jermene iz kovanega železa in z zvezami po najnovejših sistemih, skrbce iz železa in kovine.

Stalni aparati

za napravo šumečih pijač, selterske vode, limonad, sodne vode, šumečih vin, piva itd.

Jedini, ki so znotraj posrebljeni.

Zlata kolajna svetne razstave 1878.

Jedina zlata kolajna razstave v Antverpen 1885.

Novi majhni cena stalni aparat.

Sifoni z malim ali velikim svodom so solidni in se lahko čistijo.

J. HERMANN — LACHAPPELLE,

J. Boulet & Co. naslednika, inženerja, izdelovalca strojev, Rue Boindot 31, 33 v Parizu.

Podrobni ceniki pošljejo se franco. (216—12)

!! Noben cilindar več ne bode počil !!

Izvrstna svetloba.

Privarovanje petroleja.

C. kr. priv.

streščasti in kroglasti cilindri

PATENT MARIJAN

(z varstveno znamko)

dobivajo se samo v c. kr. tovarniške zalogi

P. KAJZEL-a,

trgovina s steklom, (451—1)

v Ljubljani, Stari trg št. 15.

Pred ponarejenimi cilindri brez varstvene znamke se svari.

BERNHARD TICHÖ, Brno,

Zelny trh št. 18,

(211—12)

(v lastnej hiši) razpošilja po poštne povzetji:

1000 ostankov grebenastega suknja, 6 metrov 40 cm., za celo moško obleko, ki se sme prati. . . gl. 3.—	1000 ostankov Brnskega suknja, 3 1/2 metra, zadosti za celo moško obleko gl. 4.50
Deset metrov polvolnenega kasmirja, 100 cm. širokega, v vseh barvah, za celo obleko gl. 4.50	Kos domačega platna, 1/4, 29 1/2 Dunajskega vatla. gl. 4.50
Deset metrov indijskega fole, polvolna, dvojne širokosti, zadosti za celo obleko gl. 5.—	Kos Rumbarškega oksforda, 29 1/2 Dunajskega vatla, najboljše baže gl. 4.50
Deset metrov brošovanega blaga, izvrstne baže, 60 centimetrov širok gl. 3.80	Kos sifona, jako dobre baže, 30 Dun. vatlov, cel gl. 5.30
Deset metrov trinitnika, jako trjen gl. 2.80	Kos King tkanine, 30 Dun. vatlov, cel 1/4, boljši kakor platno . gl. 5.80
najboljše baže gl. 4.50	najboljše baže, 1/4 gl. 5.50
Deset metrov blaga za obleke in ponočne suknje, 60 cm. širokosti, najnovejši dessins gl. 2.50	Jute-garnitura, obstoječa iz 2 posteljnih odev in prta, okolu in okolu z resami gl. 3.50
Deset metrov volnenega ripsa, v vseh barvah, 60 cm. širokosti, za jedno obleko gl. 3.80	Rips-garnitura, obstoječa iz 2 posteljnih odev in namiznega prta s cofi gl. 4.50
Deset metrov beže iz ovčje volne, dvojne širokosti, za celo obleko gl. 2.50	Ostanek posodne preproge, 10 do 12 metrov dolg, jako trajna, krasen dessins gl. 3.50

Uzorci in ceniki zastoj in franco.